

udførlige Svar, jeg gav paa det ærede Medlems første Tale angaaende denne Sag. Men dernæst omtalte det ærede Medlem i Aftes, eller i Nat, de sønderjydske Invalidere og Administrationskommissionens Henstilling desangaaende. Jeg skal herom bemærke, at det ikke er Hensigten at overføre de nugældende Regler om Militærinvalidforsorg i det øvrige Danmark til Sønderjylland. Det er kun Administrationsformen, som Administrationskommissionen foreslaar ændret, og kun Appellinstansen. For øvrigt har jeg hele dette Spørgsmaal til Overvejelse for Tiden.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Jeg har først et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Samuelsen angaaende Fiskeriinspektionen paa Færøerne. Jeg var meget glad ved det ærede Medlems Udtalelser. Han sagde: „Jeg har ikke klaget over Kaptajn Evers, og Lagtinget har ikke klaget over hans Inspektion, men kun over, at han forlod Færøerne, forinden Fiskeriet var afsluttet.“ At han forlod Færøerne, var ikke noget, han selv bestemte. Den Oprensning, han her faar, efter de mange Angreb, tilfredsstiller mig fuldt ud. Naar der ikke er klaget over andet, end at han efter Ordre forlod Færøerne 14 Dage, før han burde, kunde jeg nøjes med dette. Men det ærede Medlem prøvede saa paa at berigtige mine Udtalelser paa to Punkter, som i og for sig var uvæsentlige. Han sagde, at jeg havde nævnt 12. Oktober som Ankomstdagen, det var den 11. Det er rigtigt, de kom den 11. Oktober om Aftenen, og jeg regnede saa den 12. som Begyndelsesdagen. Jeg nævner dette for at vise, hvilke Bagateller der skal til, for at man kan finde noget at angribe for. Det næste Punkt var om Langlinerne. Selvsagt har jeg ikke Begreb om Langliner. Jeg kender dem ikke, ved ikke, hvor lange de er, eller hvordan de anvendes. Jeg maatte derfor nøjes med de Indberetninger, jeg fik, og saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde daarlige Raadgivere; havde jeg spurgt ham, havde jeg faaet bedre Oplysning om, hvordan Langliner var beskafne. Jeg tænkte mig derfor, at der forelaa en urigtig Oplysning fra Inspektionschefen paa det Punkt i en i sig selv uvæsentlig Sag. Men han sagde: Ingenlunde. De Oplysninger, han og andre Inspektionschefer har, gaar ud paa, at en Langline er ikke en Mil, men indtil fem Fjerdingvej. Det har Fiskerne selv opgivet til Inspektionschefen. Der foreligger altsaa ikke en Fejlskrift eller en Fejltagelse. Det ærede Medlem sagde, at naar de færøske Fiskere

læser Redegørelsen fra Forsvarsministeren, vil de smile. Ja, de vil smile ad, hvad det ærede Medlem samtidig har svaret mig; men de kan umuligt smile ad de Oplysninger, de selv har givet. Jeg skal blot nævne det, det har ingen Forbindelse med Fiskeriinspektionen; men naar det ærede Medlem mener, at Fiskerne vil smile, saa vil det i hvert Fald ikke være af mine Oplysninger, der stammer fra dem selv. Jeg skal da ikke beskæftige mig mere med Fiskeriinspektionen; naar det kun drejer sig om dette, at Skibet er taget 14 Dage tidligere hjem, er det ikke saa betydningsfuldt et Spørgsmaal, og saa kan vi forhaabentlig i Fremtiden være fri for disse lange Jeremiader over, hvor elendig denne Inspektion har været.

Jeg skal da fremsætte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Jeg blev interesseret, da det ærede Medlem sagde, at jeg havde givet en urigtig Fremstilling af Danmarks Stilling under Krim-Krigen. Jeg vidste i hvert Fald, at jeg opmærksomt og omhyggeligt har gennemlæst, hvad det ærede Medlem har skrevet, og naar det nu var urigtigt, tænkte jeg over, hvori Urigtigheden skulde bestaa, og jeg læste det atter omhyggeligt igennem. Og jeg vil sige, at det ærede Medlems Berigtigelse — jeg vil bede ærede Medlemmer læse denne Berigtigelse —, var en Bekræftelse. Den Fremstilling, jeg gav, var rigtig undtagen paa et eneste Punkt. Det ærede Medlem sagde, at vi nøjedes ikke med intet at gøre under Krigen, men vor Stilling var at gøre saa lidt som muligt. Det er rigtigt, vi lukkede Havnen paa Christiansø, mere gjorde vi ikke, men jeg kan ikke se, at det har den ringeste Forbindelse med det Spørgsmaal, som vi i dette Øjeblik drøfter, og som jeg benyttede som Udgangspunkt. Saa siges der, at Danmark og Sverige indgik en Overenskomst om at tage Neutralitetsforholdet paa samme Maade. Det er rigtigt, det indgik vi en Overenskomst om, men det ærede Medlem fortæller os i sin Bog, og jeg gaar ud fra, den er rigtig, at medens vi fik Medhold i vor Opfattelse, fik Sverige ikke Medhold; Sverige fik ikke Lov til at tage det paa samme Maade som vi. Min Fremstilling var altsaa rigtig, forudsat at de Oplysninger, der gives i „Under Juni-grundloven“, er rigtige, saa hvis det ærede Medlem vil „berigtige“ min Fremstilling, bliver det i hvert Fald en „Berigtigelse“ af hans egen Bog. Nej, den Fremstilling, jeg gav, er paa alle Punkter fuldkommen rigtig; jeg sagde, vi foretog os intet, og lad ogsaa være, at Havnen paa Christiansø blev luk-